

מסורת הש"ס

(א) סוטה דף מז: (ב) [ע"י ב"מ
עג: וצתום' שם ד"ה אפרוותא
ושם מוכח דגרסי הכא
דזולשפט], (ג) [ז"ל
רשב"ס],

תורה אור השלם

1 וְאֵף כִּי הֵינָּה בּוֹדֵה גֹבֵר
לְהִיָּד וְלֹא יִנָּה אֲשֶׁר הָרָדִיב
כְּשֶׁאֵלּוּ נִפְשׁוּ וְהָיָה כְּמוֹת
וְלֹא יִשְׁבַּע וְיִאֲסֶה אֵלָיו כֹּל
הַגּוֹיִם וְיִקְבֹּץ אֵלָיו כֹּל
הַעַמִּים: חֲקֹק בֹּה
נִהְיָת בְּחִסְדֶּךָ עִם ז'
אֲנִי נִהְלֵת בְּעֶדְךָ אֵל נִה
קִדְשֶׁךָ: שְׁמוֹת טו יג

הגהות הב"ח

(א) רשב"ם ד"ה וזי קנקנים
דמוכר מאי הוה למה:

מבוא. שיתקיים כדרך המתקיימין
העצרת ואילך שחוס תקופת תמוז מ
ואם מוכר לו יין יסן יתן לו משל אשה
עומדים זה: משל שלש שנים. משנה
ג' שנים עם שנה שאנו עומדין זה:

גב' לא שנו. דליתו חייב באחריותו:
אלא בקנקנים דלוקה. שקבל הלוקח
היין בתבניתו דליכא למימר כלי
גרמו. ומינה סיפא דקמני ואם ידוע
כז' התם ליכא למימר כלי הלוקח
גרמו דלכן סהדי שהיין רגיל בכך:
ואבל בקנקנים דמוכר. מצי אמר ליה
לוקח אפילו לזמן מרובה הא חמך
ויהא קנקנך דודאי ייך וכליך גרמו
דסבירא ליה דמימות הבציר הוה יין
מקולקל כבר אלא שאין יוכר הדבר
עד שעת חינוך כדאמרינן באיזהו
גשך (ב"מ דף עג:) מעיקרא דחמרא
דחמרא דחלא חלא יהוה שעתא הוא
דמבצרי אנפשיה חמרא. ולרב
דאמר לעיל [פ. 15] כל שלשה ימים ברשות
מוכר איכא לאוקומי מתי? בקנקנים
דלוקח ואפילו תוך שלשה או בקנקנים
של מוכר ולאחר שלשה והלכך מוכר
פטור: **וכי קנקנים דמוכר** (פ. 16).
למה יפסיד מוכר הא מצי אמר ליה
מוכר ללוקח לא איבעי לך לשהוי.
דאפילו לרב דאמר (לעיל דף 35).
המוכר שור לחצירו ומנלא גנזן רבא
המוכר טעות היה מילי משום דרובא
לדרבי זבני אבל הכא רובא לאו
לשהוי זבני ויפסיד לוקח: **דאמר ליה**
למחפסא. להסתפק מעט מעט לקדירות
דהיוו לשהוי: מאי דוחקיה דרבי
יוסי? דרבי חנינא לאוקומי. רישא
דבקנקנים דמוכר משום דמוי למתני?
כדבא? למתקא לוקמיה בלא אמר
ליה למתקא דהמוכר יין סתם קמני

וְלֹא שֶׁנָּא קִנְיָנִים לְדוֹקֵחַ וּלֹא שֶׁנָּא
אֲמַאי. הוּא לִיָּה מִקָּה טַעוּת: **לִימָ**
לְמַקְפָּה. וְהִיא לְרִישָׁא וְהִינוּ טַעְמָא
 לְהַחֲמִיץ כָּל שָׁנָה: **וּפְלִיגָא**. הָא דִּר' יוֹסֵפִס
 בְּצֵר יוֹסֵפִס. דְּלִיָּהוּ מוֹקִי לֵה נִמִּי בְּקִנְיָנִים
 לְקִנְיָן דְּלִיָּהוּ קִנְיָנִים דְּמוֹכֵר גִּרְמָו אֲלֵלָא
 אֲחִיזָאוּת שֶׁל אִדָּם שְׂמִינִס דְּעִמּוּ בְּצֵר
 לְמַקְפָּה וְלֹא מִנִּי אֲמַר לֵיָּה לֹא אִיבְעִי לִי
 בְּיָסִיָּה. אֲשֶׁמּוּ: **לֹא מִיקְבֵּל**. שְׂמִצָּה אִזוּ
 תַּלְמִידֵי חֲכָמִים כִּדְּל כָּל שֶׁיֵּין חֲלוּקִין גִּרְרִי
 וְהַחֲמִיץ מִן הַחֲלוּקִין וְחִמְרָא בְּרִשּׁוּתָא דִּרְ
 הִיָּהוּ שְׂמֵכֵר כּוּלּוֹ: **לִימָ הוּא דִּמְקָבֵל**.
 אִיָּקוּס בּוּדֵל לִיכָא דְּלִיָּהוּ גִבִּי חֲטוּוֹי דְּרַבָּה
 בְּעֵבֶל הַבֵּית: **אֲלֵל דִּלָּא שִׁנִּי**. לְוֹקֵחַ בְּצֵר
 תַּעֲשֵׂל חֲטוּוֹי בְּמִכְרִיתוֹ: **הִיא מֵאָן דִּקְבֵּץ**
 וְהִרְוִיחַ יַחְלוּקֵוּ. וְכַל מִקְבְּלֵי מִמּוֹן לְמַחְיָיָה
 כְּדִלְמִרְמֵן (בִּי"ד ק"ד): הָךְ עֵינִיקָא פִּלְגָּה
 הֵיֵין לְמִקְבֵּל אִפִּי אִם הוֹקִיר לֹא יֵהֵא לִי
 יֵיֵין בְּיוֹקֵר וְקוֹדֵם שְׂמִינִס לָשֵׁם זֶה לֹא
 אִפִּילּוּ אִם הוֹקִיר מִיד לֹא הִיָּה לִי הוּא
 גִּנְיָהוּ וְאִיבְדָּה בְּרַשְׁמִיָּה דִּמְקָבֵל נִמִּי
 דְּמִיָּרְוִיָּהוּ גִרִּים שְׂבָחֲרִיתוֹ שִׁיָּהֵן הוּא
 מֵאָן מִי מִקְבֵּל בְּעַל הֵיֵין כָּל הַהִפְסָד
 לְמַקְפָּה דִּלָּא מִנִּי אֲמַר לִיָּה מוֹכֵר לֹא
 שְׂמִינִס לְהַשְׂכּוֹת דְּרַנִּי אֲמַר לִיָּה מִקְבֵּל
 לִיָּה מוֹזֵק נִמִּי גִרִּים שְׂבָחֲרִיתוֹ
 הַהִפְסָד וְאֵע"ג דְּכִמְאָן דִּל' לְמַקְפָּה
 בְּקִנְיָנִים לְדוֹקֵחַ אֲבָל בְּקִנְיָנִים דְּמוֹכֵר
 דִּל' יֵין לְמַחְיָיָה כִּי הִיָּה זֶה לֹא אֲמַר
 אֲלֵלָא אִם כֵּן יָדוּעַ שִׁיָּנוּ מִחֲמִיץ וְדִאֲמַר

וידלא כר' יוסי ב"ר חנינא דאמר לעיל אבל בקנקני
הא חמרך והא קנקנך והא חמרא איתיה בקנקנים

המוכר פירות פרק ששי בבא בתרא

צח.

עין משפט
נר מצוה

נז א ב ג מ"י פ"יז מהל'
 מכירה הלכה ו סמג
 לאזין קע טוש"ע ח"מ ס'
 רל סקף י:
 נח ד מ"י שם הל' ג
 טוש"ע שם סקף ה:
 נב ה ו ז מ"י שם טוש"ע
 שם סקף ו:
 כ ה ט י מ"י שם הל' ה
 טוש"ע שם סקף ח:
 סא כ ל מ"י שם טוש"ע
 שם סקף ט:

רבינו גרשום

[illegible][illegible]

אולי נ"ל הוסיף וכן אינו וכו'.

מבוישם עד עצרת. קשה לרשנ"א דהא צנקניס ללוקח איירי מתניתין ולינח ליה קנקן גרים ולרב חייל בר יוסף ליימא ליה מונך גרם יש לומר דודאי אס מנחא חומץ מזי אמר ליה הכי אכל הכא לא איירי בהכי אלא שמועטין דלרבי יצתו לו יין הראוי להטקניס עד העצרת:

ה'א' מאי דובין חביתא דחמרא
אדעתא לטבוייה. פ"ט (רע"ז)
דאין התנווני אלף שלים בעמלא
ואין נראה לר"י דאס כן לא הוה
ליה למימר זבין ועוד דאס כן מגופה
מילתא דרצא לא שמעין שום חידוש
דאס דאמנן לא אמנן און נראה
שיהא זה מדברי רבא אלף גמרא
דאמנן ליה וגרלה לו לפרש דמיידי
דזבין מכר גמור ואלעמלא דכ"י זבנה
שימכרו בחמות דמי לא"ל לתקפה
דבעי שיתקיים כדי מקפה והכי נמי
בעינא שיתקיים כדי סיבוייה ומניה
קשה ללישנא דאמנן דכסומן מעובדא
דקביל חמרא מחבירא אלעמלא
דנמטאא אפרותא דוול שפט חלא
לא כרז חייל בר יוסף השמא הסם
דלא זבניה לגמרי מזי אמר ליה
מוזן גרם כ"ש הכא דהוי מכר
גמור וי"ל דההיא לישנא מוקי הך
מילתא דרצא בדוע שיינו מחממן ואפי'
הכי דוקא אלעמלא דסבוייה לא לאו
הכי מזי איל לא איבעי ליה לשהוי:
רבי

2 אֵל נֹה קִדְשָׁךְ אָמַר רַבָּא הֵאֵי מֵאֵן דּוֹבִין לִיה חֲבִיתָא לְסַבּוּיָּהּ וְתִקִּיף אִפְלָגָא אוֹ אֲתִילְתָּא דִּינָא הוּא דִּמְקַבֵּל לֹא דִלָּא שְׁנֵי בְּבִרּוּזָא אֲבָל שְׁנֵי בְּבִרּוּזָא לֹא וְלֹא אִמְרִין זִשְׁקָא אֲבָל מִמָּא יוֹמָא דְשׁוּקָא לֹא וְאִמְרִין רַבָּא הֵאֵי מֵאֵן מִמְּמָטִי לִיה לְפִרְוּתָא גִּדּוּל שְׁפֹט וְאִדְמָטִי הֵתֵם זֶל דִּינָא אֵל לְהוּ הוּהּ חֵלָא מֵאֵי אָמַר לִיה רַב הִלֵּל לִרְב אִשִּׁי כִי לֵן חֵלָא לֹא וְדִלָּא כִר' יוֹסִי כִר' חֲנִינָא וְאִיכָא דִאִמְרִי כִמְאֵן כִר' יוֹסִי כִר' חֲנִינָא יִשְׁן מִשָּׁל אֲשֶׁתְּקַד כִר'.

תאנא

דאָן מוכר חייב באַחריותו משום דלֵא אִיצְעִי לִיה לַשְׁהִיָּה
 יֵהא רובא לאו לַשְׁהִיָּה זַבְנִי: אֵלֶּה לֹא שַׁמַּע מִינֵה דְאִמְר לִיה
 יִמְר קַנְקֵנִים דְּלוּקָה גִּרְמוּ וּבְסִיפָא חַיִּיב הוּאֵלִי וְדוּעַ שְׁיִנוּ רִגְלִי
 לְלוּקָה וְלֵא דְמוּכֵר מִשּׁוּם דְּמַנִּי אֵלִי הֵא חֲמֵרָךְ וְהֵא קַנְקֵן: דְּרַב חַיִּיא
 מוּכֵר סִיפָא אִפִּי' הֵא מוּכֵר פְּטוּר דְּלֵא מִנִּי אִמֵּר לִיה הֵא חֲמֵרָךְ וְהֵא
 רִים: שְׁנֵאמָר וְהֵא כִי יִיָּן בּוּגַד: בְּזֵלֵם לֵמַה מִשּׁוּם דְּגִדְרִי דְאִמְר וְגו'
 שְׁהוּ אֵלִי וְנִמְלֵא חוּמָן מוּחָן מִיָּן כִּנְגַד מַדְרָה: וְמִיָּהוּ סִיפָא כִּיֹּן דְּלִמְר לִיה
 אֵלֵךְ גִּרְם מֵאִחֵר שֶׁהִדְרִי דְיוּעַ שְׁיִנוּ מִחֲמֵרָךְ הִלְכָךְ חַיִּיב מוּכֵר: אִיאִנְשִׁי
 דִּי חֲכָמִים: דְּעִבִּיד כְּדֵאמָרְךָ בַּחוּקָה הַבְּתִים (לְעִיל דָּף יז:) טְלִית שֶׁל
 הוּא וּגְסוּתָהּ הוּא לִמִּי שְׁאִינוּ תַלְמִיד חֲכָם: הֵא מֵאָן דְּמוּכָן לִיה חֲסִיפָא
 וְשֶׁתֵּבֵר הַתְּנוּוֹת קָמַת וְעַל הַבֵּית לֹא יִקְבַּל מַעֲוִיתָא אֵלֶּה לֵאחֵר שִׁיקְבַּל
 וְעַלְמָא לְעִיטוֹר שֶׁכֵּר טַרְחוּ. וְהִלְכָךְ אִם הַחֲמִיץ אִפְלַגָּא אוֹ אִתְּמִילָתָא דִּנְנָא
 פִּשְׁעַ שְׁלִית דִּיאִינוּ חֲנוּוֹת מִדִּי בְּשִׁלְחוּתָא כְּדַמְפֵּרָא וְאִלִּין: וְהֵא כִי
 אֵלִי הוּא וְאִכְמִי בְּרָשׁוּת מִרְיָה קָמַת אִסְחִיה: דְּלֵא אִמְרָן: דְּהַפְסֵדָא
 וְעַל שְׁנֵי אִיבָא לְמִימֵר דְּהוּא גִּרְם: דְּלֵא מִטָּא יוֹמָא דְּשׁוּקָא: וְלֵא
 וְהַקְנָקֵנִים דְּמוּכֵר וְהוּא קִיבְלוּ דְּמִים בְּשַׁעֲרָא שְׁעָרָא עֲבִיר הֵאֵת
 לְשַׁכֵּר וְקִרְוִים לְהַפְסֵד וְהִי הוּא בַּאֲחֵרִית שְׁנִיָּה לְהַפְסֵד כְּמוֹ לְשַׁכֵּר
 אוֹ הוּל אוֹ גִּנְזָא אוֹ נֶאֱבַד לְשִׁינִים נֶאֱבַד וְהוּל: אֲבָל אִמֵּר לוֹ עַל
 שְׁנִיָּה לְמַלְכוּת אַחֲרָת אִפְרוּתָא דְּיוּל שִׁפְטַ שְׁבָאוֹת מִקּוּם הִיוּ מוּכְרִים
 דְּמִים שִׁפְטֵילוּ: דִּינָא הוּא דְּמַקְבָּל: עַל הֵיין אֵת כִּי הוּל דְּכִיֹּן
 דְּיוּל שֶׁעַל לְעִיֹן וְזֵלָא נִמֵּר בְּרָשׁוּתָא דְּעַל הֵיין קָל: וְמִיָּהוּ לִגְבִּי
 קָמַן שְׁהִיר בַּאֲחֵרִית הוּא וְקִרְנֵיהּ בִּיה אָף כִּי הֵיין בּוּגַד דְּמִלּוֹא
 שַׁמַּע דְּלֵא אִמְטִיָּה לֹא גִרְסִיקֵן: הוּא חֵלָא: מִקְמִיָּה דְּלִאִמְטִיָּה לְהַסֵּם
 מִמַּקְבָּל מִשּׁוּם דִּלִּיל לּוּקָה הֵא חֲמֵרָךְ וְהֵא קַנְקֵן הֵיכָא דְּלִמְר לִיה
 דְּלֵא מִכֵּר לְגִמְרִי וְגַם אִמֵּר לִיה זִיל אִמְטִיָּה אִפְרוּתָא דְּיוּל שִׁפְטַ
 סִי' בְּר' חֲנִינָא אוֹ לְמֵלֵא לֹא מַקְבָּל כֹּל הַפְסֵדָא אֵלֶּה פִּלְגָא דְּמַנִּי
 מִיָּה כִּרַב חַיִּיא בְּר' יוֹסֵף: חֵלָא לֹא: כְּלוּמַר לֹא מַקְבָּל עַל הֵיין כֹּל
 הַפְסֵדִים גִּרְם: וְדֵלָא כְּר' יוֹסֵף בְּר' חֲנִינָא: דְּמוּקִי מִמְּתִימָן
 הֵא חֲמֵרָךְ וְהֵא קַנְקֵן הֵיכָא דְּלִמְר לִיה לְמַקְסָה וְהַכָּא נִמֵּי יוֹן
 בְּר' יוֹסֵף בְּר' חֲנִינָא אֵלֶּה כִּרַב חַיִּיא בְּר' יוֹסֵף דְּמִלּוֹא דְּגִדְרֵא גִרְם
 מִיָּה וְאִמְרָן לְעִיל וְיָ: עַבֵּד דְּרַב יוֹסֵף עוֹבָדָא בַּחֲמַרָא כּוּתִיָּה דְּשִׁמוּלָא:

אז חמרא בחביטא דמוכר החמיץ: ואיכא דאמר וכו' כמאן כר' יוסי ב"ד חנינא. דאמר כל אמר לו יין מבושם. יין מובחר וטוב אני מוכר לך חייב להעמיד לו יין יפה וטוב ש

עד העצרת. אבל לא מן
הל אפי' יין מבוסס: וישן.

ד שנה המוקדמת לזו שאנו
לקודם לשמקד דהוו לזו
”מבושם אני מוכר לך
והעצרת ביישן מושל א
שנים: גמ’ אמר ר’ י
אלא בקנקנים דלוקח
אמר ליה הא חמרך
דמוכר מאי הוי לימי
לשהוי לא צריכא יד
דוחקיה דר’ יוסי בר’ ח
בקנקין דלוקח ודאמ
בקנקין דמוכר ודלא
רבא מתניתין קשיתי
מחמיץ הרי זה מקח
לא איבעי לך לשהוי
ואמר ליה למקפה ש
חייא בר יוסף דאמר ו
מזלא דמרביה גרים שגנ
יהיר וגו’⁽⁶⁾ אמר רב מח
אאינשי ביתיה לא מיכ
יגוה מאי ולא יגוה בגו
רב כל המתגאה בטל
אין מכניסין אותו במה

הכא ולא יגוה וכתוב ד
 יחמרא לחנוואה אדער
 לה מיניה ^ו ולא אמרן
 אלא דלא מטא יומא
 דקביל חמרא אדעתא
 הוא דמקבל ליה איבי
 הואן בי רב כהנא אס
^אאפילו חלא גמי מקס

ונקנים דמוכר קחני מנתי
 ויה לא איצני לך לשהוי
 רישא פטור מוכר דאיכא
 ר' חנינא דמוקי לה בקנקי
 ואלעזר ורע"א ד"ל למפקה
 מוכר דלוקח שרוט בעלי
 בו גורם שריין בוגד בו דסב
 ל לשהוי ולא מצי למימר ליה
 כל המסגרה בטלים של
 מתחתיו טפה וזניעותא יתי
 ויני כדי למכור את של
 יה קאי ואין החנוני אלא
 דביית כל הפסקד וכוון
 אין לו חלק בו וגם לא
 לעשות נקב אחר בחצי
 חמרא מחזריה. למחית
 שבר הוו מפקיד ופקד
 מלוה ופלגא פקדון ואם
 שות המכרו בכוין אלא זיל
 בכל המקומות ופיחת
 את למכר עד שמגיע לפרו
 חית אין וכן אם נעשה חו
 עומד ושניהן בעלי של יין
 אלא אפילו גבי מכירה גמור
 יעני לך לשהוי וכל שכן
 והא חמך והא קנקן כר
 ינו עומד והיין בוגד קרי
 מי ואיצני לשהוי משום
 אלא צבירה לא דלמך ליה
 ומו. ונראה צעיי דלית
 למפקה דא שמואל קאי

מוכר לימא ליה הא חמרך הא קנקן
מוכר ומקבל הואיל שהחמיץ בכליו: